

Kære Jørgen.

Du bad mig vende tilbage hvis jeg ville kommentere på ministerens svar på spørgsmål 173, ift. at det er vildledende.

Danmark har så vidt jeg har kunne nå frem til begået traktatbrud ved at tilsidesætte den gældende anerkendelsesprocedure i autorisationsordningen for osteopater der ikke ligner nogen anden autorisationsordning og det gældende anerkendelsessystem ikke kan følges.

Styrelsen for Patientsikkerhed har fastsat regler der er uforenelige med EU'anerkendelsesdirektiv og derfor tilpasser de anerkendelsesproceduren til deres regler. Det skulle være omvendt: at de regler de fastsatte var forenelig med EU'direktivet og at de tilpassede reglerne til direktivet og det gældende anerkendelsessystem. Og kæden er ikke kun hoppet af i leddet mellem lovforslaget og bekendtgørelsen. Det der er galt det er at autorisationerne ikke som i de øvrige ordninger udstedes i medfør af §2 stk.1 og §3 stk.2 som er knyttet til det gældende anerkendelsessystem og at bekendtgørelsen ikke har hjemmel i autorisationslovens §15 om grunduddannelser og LEP-loven, men tværtimod er i strid med uddannelseslovgivningen.

Og så mangler der en kompetent myndighed til at udstede og modtage uddannelsesbeviser ift. EU anerkendelsesdirektiv art. 56,3

Det er denne der skal komme med den faglige vurdering af ansøgerens udenlandske uddannelseskvalifikation der skal sammenlignes med den tilsvarende danske uddannelse (der ikke findes). De to forhold gør at den akademiske anerkendelse ikke kan finde sted. Her oplyser ministeren at det er løst med en fritagelse. **MEN anerkendelsesmyndigheden kan ikke selv vælge hvilket anerkendelsessystem den vil anvende. Ministersvaret er dermed falsum.**

Sammenholder du de to vedhæftede dokumenter finder du at det Folketinget udtaler til EU parlamentet strider med Ministerens svar på spørgsmål 173.

Ministeren oplyser at problemet med at den lovpligtige vurdering (som er den akademiske anerkendelse) aldrig er foretaget kun var et "formelt problem", og at dette blev løst med den fritagelse. **Dvs. en fritagelse for den gældende anerkendelsesprocedure der er nyttet til EU anerkendelsesdirektiv. Det er ikke kun et "formelt problem". det er traktatbrud der frarøver ansøgerne deres grundlæggende frihedsrettigheder i strid med EU Charteret.**

Da anerkendelsesmyndigheden jf. Folketingets udtalelse ikke selv må vælge hvilket anerkendelsessystem de skal anvende og da Uddannelses- og Forskningsstyrelsen ikke er bemyndiget til at fastsætte regler på området, så ser det ud til at Danmark har begået traktatbrud.

Se vedhæftede der strider med ministerens svar. (også vedhæftet).

Folketinget har oplyst at nedenstående gælder i 2010 og mig bekendt er dette ikke ændret. Dermed er autorisationsordningen for osteopater (der ikke som de øvrige ordninger har hjemmel i fællesbestemmelserne) i strid med EU'anerkendelsesdirektiv som er et bindende retsinstrument. Folketinget oplyst til Hr. Malcolm Harbour Formand for Udvalget for Indre Marked og Forbrugerbeskyttelse Europa-Parlamentet

Pligtmæssig vurdering:

Som led i behandlingen af autorisationsansøgninger indhenter de kompetente myndigheder hos Styrelsen for International Uddannelse en vurdering af ansøgerens uddannelseskvalifikationer. Styrelsen indhenter en faglig udtalelse fra den relevante uddannelsesinstitution, inden styrelsen afgiver vurderingen.

De kompetente myndigheder skal følge styrelsens vurdering, for så vidt angår uddannelseskvalifikationer og efter en samlet vurdering af uddannelseskvalifikationer og den eventuelle relevante erhvervs erfaring, træffer den kompetente myndighed den endelige afgørelse om autorisation

Anerkendelsesdirektivet er et bindende retsinstrument, som har til formål at sikre medlemsstaternes statsborgere den traktatfæstede ret til at udøve lovregulerede erhverv som selvstændig eller lønmodtager i den anden medlemsstat end den, hvor de har opnået deres erhvervsmæssige kvalifikationer. **Det følger af direktivet, at medlemsstaternes kompetente myndigheder ikke på egen hånd kan vælge hvilket anerkendelsessystem de vil anvende (akademisk eller erhvervsmæssigt anerkendelsessystem)**, når de behandler autorisationsansøgninger, som er omfattet af direktivet.

Uddannelsesinstitutionen der er den kompetente myndighed der skal afgive den faglige vurdering findes ikke og den tilsvarende dansk uddannelse der skal sammenlignes med findes heller ikke. Dermed kan den gældende anerkendelsesprocedure ikke følges og dermed danner ordningen ikke grundlag for gensidig anerkendelse i EU medlemslandene. Der er intet sagligt eller lovligt grundlag for nogen af de afgørelser der er truffet om autorisation i osteopati, da grundlaget fortsat mangler.

Der er intet sagligt argument for at visse uddannede osteopater skal have autorisation og andre der har gennemført samme uddannelse ikke skal. Der er lavet en ægte Støjberg: der er truffet forhåndsafgørelser i strid med grundlovens §3 via de regler der er fastsat, MEN reglerne er uforenelig med autorisationslovens fællesbestemmelser, uddannelseslovgivningen, EU' anerkendelsesdirektiv og de love der ratificerer den, eftersom den gældende anerkendelsesprocedure ikke kan følges fordi selve grundlaget, den tilsvarende danske uddannelse mangler.

Ordningen for osteopater er den eneste der ikke har hjemmel i autorisationslovens fællesbestemmelser (og som er i strid hermed)

- Bekendtgørelsen har ikke hjemmel i §15
- Autorisationerne udstedes ikke i medfør af §2 Stk.1 og §3 stk. 2 der er knyttet til det gældende anerkendelsessystem

Dermed kan der ikke meddeles autorisation efter lovens bestemmelser ifølge §15, da der ikke er fastsat regler for grunduddannelse i medfør af §15 og uddannelseslovgivningen som er det alle andre ordninger bygger på. Ordningen har ikke noget at gøre med en nærmere bestemt grunduddannelse i osteopati:

Kapitel 4
Uddannelse

Grunduddannelse af sundhedspersoner

§ 15. Regler om uddannelse af sundhedspersoner, der kan autoriseres efter denne lov, fastsættes af børne- og undervisningsministeren eller af Uddannelses- og forskningsministeren efter forhandling med indenrigs- og sundhedsministeren, medmindre andet er fastsat i denne lov.

Stk. 2. En uddannelsesinstitutionens afgørelser efter regler fastsat i medfør af stk. 1 kan påklages til vedkommende minister. Børne- og undervisningsministeren eller uddannelses- og forskningsministeren fastsætter nærmere regler om adgangen til at klage og kan herunder bestemme, at afgørelser ikke skal kunne indbringes for ministeren.

Mvh. Janne E. Høyrup
Osteopath D.O. MSCCO

www.bryggens-osteopati.dk

Tlf. 21 67 80 61